

да четътъ та да имъ прочита и тълкува. Колко-то повече наука и познанія ся распрострѣтъ и расплодять, толкова повече ще ни подобрѣе и тръгне напрѣдъ на всинца ни, зачто-то тогава и трудъ-тъ ни ще спори и отъ работъ-тъ ни ще има благословіѣ.

За да ся разлѣе благодать отъ книги-ты и да ся распростре наука изъ народа, всякой трѣбува да настоява и съ думъ и съ работъ, какво-то да ся размножатъ и потыкнѣтъ напрѣдъ училища-та, дѣто толкова си добры и полезны нѣчта ся учять, и умъ-тъ ся быстри; зачто-то само общинскы-ти старѣе колко-то и да настоявать, училища-та ни нѣма да цвѣнѣтъ, ако всички рядове отъ народа не гы искать, обычатъ и подкрѣпять. Всякой челядникъ и нечелядникъ, старъ и младъ, кого-то боли срьдце да види младо-то поколѣніе прокопсало и двигнѣло връхъ, трѣбува живо да ся напне и настои, какво-то всички момчета и момичета, колко-то гы има въ село-то му, да ходять на училище за да научять книгъ та да ся слобывѣтъ съ толкова си полезны нѣчта, по кои-то въ всички-ты си работы щѣтъ бѣдѣтъ по-умны, по-вѣщы и по-прѣгавы.

Дѣто има трудъ, пестение и наукъ, тамъ е добръ и спори всякому; сберѣтъ ли ся пакъ вкупъ повечко умны, работны и пестовны хора, то на всички еще повече ще подобрѣе и ще тръгне напрѣдъ: това ти е добрина-та отъ сдружяваніе!

XII. Сдружяваніе.

Сговорна дружина, планинъ подвига
(Пословица.)

Съ сдружяваніе, побратиме, правять ся истинскы чудеса. Че чловѣкъ безъ чловѣкъ не може и